Ч. 96. Неділя 14 (1) мая 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостwах па провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З Ради державної. — З Угорщини. — Справа кретийска. — Подї в Росиї і російско-японьска війна.

На вчерашнім засїданю палати послів ухвалено в другім і третім читаню закон митовий і тарифу митову. Ґенеральний бесїдник пос. Ресель поставив внесенє, щоби вичеркнути всї позициї в законї о тарифі, які відносять ся до спільности з Угорщиною. Внесенє то однак відкинено. — На нинїшнім засїданю стане справа похатної торговлї на порядку дневнім а в понедїлок має бути сесия палати послів відрочена лиш звичайною заявою президента палати, а то длятого, щоби по скінченю засїдань ческого сойму могла бути кождої хвилї знову отворена. О то — як зачувати — старали ся головно Всенїмцї, бо не хотять, щоби ческий сойм довго радив. Здає ся однак, що мимо опору Всенїмцїв инші партиї нїмецкі готові помирити ся з Чехами а сесия сойму не потягне ся довше як до половини червня; в тім часї збере ся Рада державна знову на коротку сесию, щоби ухвалити провізорию буджетову.

Адреса угорскої палати послів до Корони вже ухвалена і запечатана. В самім змістї єї не пороблено ніяких змін, лиш в заголовку і підписї; в першім додано слово „цїсарске“, а в другім поставлено: „Зібрані в Радї державній заступники Угорщини, Дальмациї, Хорватиї і Славониї.“ Розходить ся тепер о то, хто має ту адресу вручити Цїсареви. Повинен би то зробити президент міністрів. Але ґр. Тіса не єсть міністром більшости, котра ухвалила адресу і він подав ся вже давно до димісиї та поправдї певно не має охоти посередничити межи ворожию собі більшостию а Короною. Мимо того доносять нинї з Будапешту, що палата послів на внесенє свого президента постановила внести адресу на руки президента кабінету. Що дальше буде, годї знати. Ґр. Тіса виїхав до Відня, але чи забрав вже з собою і адресу, чи лиш поїхав, щоби повідомити о всїм Цїсаря, того не знати.

Про ворохобню на Кретї доносять до Pol. Corr. як слїдує: „Надія, яка була в першім почину кретийскої ворохобнї, що рух той дасть ся особливо сильними средствами сперти в як найкоротшім часї, розвіяла ся — як нам доносять з Парижа — зовсїм. Ворохобня не лиш не зменшила ся, але противно ще більше розширила ся, так, що на основі послїдних вістий з Канеї можна сказати, що цїле населенє на Кретї зворохобило ся. Хоч то була лиш мала частина Кретийцїв, котра взяла ся до оружия, щоби переперти свої жаданя в справі сполуки з Грециєю, то все-таки суть знаки, що тепер цїле населенє острова хотїло би конче позбути ся теперішної провізориї і годить ся на сполученє Крети з Грециєю. Межи становищем чотирох ґарантийних держав, котрі зі взгляду на полїтичні відносини на Балкані не хотять допустити до зміни теперішних державно-правних відносин, а становищем Кретийцїв єсть отже поки що непримирима противність. З дипльоматичних кругів доносять, що держави зовсїм не думають брати ся до такого якогось способу, котрим можна би Кретийцїв спонукати до податливости. Не брак, що правда, готовости поробити національному чувству Кретийцїв деякі уступки. Але скоро би держави мали то увзглядните, то першим условєм єсть, щоби закінчив ся ворохобничий рух. Аж коли Кретийцї піддадуть ся сему жаданю, можуть они сподївати ся, що дотичні правительства приступлять до розслїду їх бажань, щоби постановити, аж до якого обєму можна би поробити уступки без нарушеня дотеперішного стану на европейскім полудневім Всходї.

В італїяньскій палатї послів заявив президент міністрів Тіттоні, що злука Крети з Грециєю єсть неможливою, особливо же зі взгля-

---

5)

„Ля стреґа“.

(З нїмецкого — бар. Ротенбурґа).

(Дальше).

В Ґенуї заїхали ми до готелю „Акіля“, де я все звичайно мешкав. З вікон мого мешканя міг я бачити, хто переходив улицею. В Сампієрдарена, де розходять ся зелїзниці і одна іде на північ до Міляна, звідувались ми з осторожности за утїкачами, оба цїлком без успіху. Я взяв фіякра і питав у всїх готелях — ні слїду з них! Між тим Томасо розпитував двигарів і двірників по зелїзничих двірцях — ніхто не умів єму нїчого сказати.

Дуже знеохочені сидїли ми вечером разом при малім столику в гостинници і ледве дїткнули поданих нам страв. Куди мали ми тепер удати ся? До чого обернути ся? Ми були безрадні. Оба ми очивидячки не мали таланту до слїдженя. Але може було би добре взяти до помочи одного полїцийного аґента?

Я поїхав до дирекциї полїциї і представив цїлком щиро цїлу справу служебовому урядникови, дуже милому і вічливому чоловікови. Він сейчас згодив ся дати менї до розпорядимости одного із своїх тайних аґентів, котрому я обіцяв щедру нагороду.

Наша ослабаюча надія знов трохи відсьвіжила ся. Аби нїчого не занехати, написав я ще до одного приятеля, що мешкав в Нїцци — і хоч не жив з Роденом в приязни, знав єго — і попросив єго, аби він там також зарядив слїдженє.

На другий день рано явив ся у мене полїцийний аґент. Між тим як я єму як найподрібнїйше описував обоїх утїкачів, отворили ся скоро двері і вбіг Томасо.

— Ах, сіньоре — крикнув задиханий — они тут.

— Де?

— Ще не знаю! Але ми їх найдемо!

— Як ви прийшли на їх слїд? Сїдайте і оповіджте.

— Коли я нинї рано встав, пійшов до пристани. Можлива річ, гадав я собі, що стрічу там знакомих і зможу дещо довідати ся. Коли я так там стояв і переглядав кораблї, замітив одну барку, котра видала ся менї знакомою. Чи то не „Іль Вельоче“ з Ментони, гадаю собі. Що він тут робить? Тепер, коли прийшов час збірки цитрин? Я наймаю човно і пливу. На покладї барки є лиш хлопець. Питаю єго о властителя барки. „Там“! каже він і показує пальцем на місто. „Що він тут робить?“ — „Привіз сюди чужинця, що наймив барку до Ґенуї і — ще когось!“ „Кого?“ Спершу не хоче він говорити, але ліра, яку я єму всунув в руку і обіцянка, що єго не зраджу, розвязують єму уста. „Вашу сестрініцю!“ — шепнув. Чим скорше від'їхав я до вас, аби вам донести, сіньоре! Ви будете знати, що робити, аби єї найти!

— До того поможе нам найлїпше той пан — відповів я показуючи на полїцийного аґента.

— Очивидно! Коли они тут, то ми вскорі будемо їх мати — потвердив аґент.

Я просив єго, аби робив всьо як можна скрито і поїхав чим скорше з Томасом до „Іль Вельоче“. Властитель барки ще був не вернув. Хлопець розповів, що они ледве що перед двома годинами приїхали. Ля Стреґа прийшла з чужинцем на барку добровільно, без примусу. Але коли замітила, що барка не пливе до Кондаміне, як она надіяла ся, лише на всхід, почала плакати і жадала, аби єї перевезли на берег. Відтак між нею і чужим сіньором прийшло до великої сварки на долинї в каютї. Вкінци вийшов той на поклад зі зміненим лицем і стисненими устами, та почав неспокійно ходити по покладї то знов ставав при поручу і глядїв в филї. Так було цїлий день і цїлу ніч, так що хлопець аж бояв ся. Ля Стреґа не показала ся, доки аж корабель не станув на якорі. Тодї она вийшла на поклад і відтрутивши руку, яку їй подавав чужинець, вскочила до човна. Відтак властитель барки і Якопо, єго моряк, поплили човном з ними обома до берега. Де тепер єго пан, він не знає; імовірно в якійсь гостинници, аби трохи відпочити по бурливій їздї. Ще нїколи „Іль Вельоче“ не їхав так скоро як сеї ночи, коли вітер дув просто в вітрила!

Ми дізнали ся, що хотїли знати. Она без сумніву не пійшла добровільно з ним. Але чи тепер сама одна, безпомічна не буде мусїла лишити ся в чужім містї? Понурий погляд Томаса говорив менї, що він гадав.

— Мусимо їх віднайти як найскорше! — шепнув до мене.

ду на вплив, який би то зробило на балканьский півостров. Держави ґарантийні і кн. Юрий признають конечність поважних реформ адміністрацийних і фінансових; тепер ведуть ся в сій справі переговори межи державами і міністер не може дати близших пояснень. При сій нагоді доказував Тіттоні, що відносини межи Італією а Німеччиною і Австро-Угорщиною суть як найсердечнійші а тридержавний союз не єсть для Італії меншої вартости як для обох других союзних держав.

До історії конґресу представителів земств в Москві треба тут додати, що се не був конґрес якоїсь партиї, але збори членів самоуправи, котрі могли мати всілякі переконаня політичні. История сего конґресу сягає аж до падолиста 1904 р. В днях 19 до 25 падолиста зібрали ся були члени земств під проводом Шіпова перший раз на політичну раду. Але що тодішні участники не мали мандатів від своїх земств, то їм і відмовлювано права називати ся їх заступниками. Перед кількома тиждями зробив ся межи тими представителями роздор і умірна партия Шіпова і товаришів відлучила ся від т. зв. конституціоналістів, а проводирі сих послідних були тоді спонукані скликати нові збори, участники котрих мали би вже мандати від своїх ґуберніяльних земств. На основі сих відносин подали були всілякі земства просьбу до правительства на позволенє конґресу в Москві. Правительство не дало позволеня, а тоді поодинокі члени земств старали ся перевести якусь орґанізацию і запросили трийцять чотири земств, щоби они вислали своїх заступників. Під напором ґубернаторів 9 ґуберний не вибрали нікого, а прочі 25 ґуберний вибрали по 2 до 6 послів, котрі дня 5 с. м. з'їхали ся були до Москви на перше засіданє. Московске бюро орґанізацийне хотіло уникнути всякої тіни партийности і хотіло вибрати Шіпова на першого заступника, але він одержав лиш 8 голосів на 76. Харків вислав 2 представителів, противних конституциї.

З Петербурга доносять, що на найблизшім засіданю комітету міністрів буде вести ся нарада над слідуючими справами: Становище властий сьвітских і духовних супротив проповідий католицких місіонарів; допущенє Поляків католиків до служби державної; відносини жидів до міского заряду; войскова повинність жидів; право побуту жидів в ріжних сторонах держави.

Що раз більші стички на поли війни в Манджуриї суть доказом, що вже в найблизшім часі треба сподівати ся великої битви. Така більша стичка відбула ся дня 9 с. м. коло Єнкетен, а з Токіо доносять тепер урядово: Дня 9 с. м. над раном Росияни в силї 2 полків піхоти, 6 сотень козаків і 1 батериї заатакували Японців коло Єнкетен. О 2 год. пополудни неприятель підійшов до японьских позиций на 100 метрів. В тій хвили наші войска виступили зачіпно і неприятель мусів уступити, лишаючи на побоєвищи 60 убитих і 160 ранених. Межи убитими було богато в хіньскій ноші. Наші страти виносять: 1 убитий, 50 ранених.

Новинки.

Львів, дня 13-го мая 1905.

— **Іменованя.** П. управитель міністерства судівництва іменував судовими радниками секретарів: Василя Малярковича в Мостиских і Володислава Доніхта у Львові до Самбора, а Йосифа Зборовского в Лїску для Бережан.

— **Перенесеня.** П. Управитель міністерства судівництва переніс судових секретарів Александра Розлуцкого з Радехова до Рожнітова і Йосифа Дрималика з Рожнітова до Львова; іменував судовими секретарями заступників державного прокуратора Казимира Ватрашиньского в Сяноцї до Золочева і Михайла Дрогомирецкого в Коломиї, ад'юнктів Івана Сосенка з Козової до Радехова, Івана Порембальского в Старій соли до Лїська, Самуїла Пебенцаля в Бродах до Теребовлї, д-ра Генриха Данкнера в Надвірній до Обертина, д-ра Фридриха Розенфельда в Тернополи до Рогатина, Казимира Франковского в Мостисках.

— **Рільничі курси при народних школах.** Повітова рада в Бучачи ухвалила на засіданю 4-го с. м. вставити постійно до свого буджету на систематичне творенє рільничих курсів при народних школах, взглядно на підмоги для учителів, котрі хотіли би поглубити своє знанє в области рільництва, щоби відтак при народній школї ділати успішнійше.

— **Загальні збори** товариства взаїмних обезпечень „Днїстер" відбудуть ся дня 18 н. ст. мая 1905 (в четвер по неділї Мироносиць) о год. 10-ій рано в великій салї „Народного Дому" у Львові. Всї члени товариства мають право явити ся на зборах і брати участь в нарадах. Право голосу мають ті члени, котрі в минувшім адміністрацийнім роцї обезпечили в товаристві своє майно тривало на 2.000 кор. або висше, як також відпоручники громад вибрані в таких громадах, котрі разом обезпечають на 30.000 кор. або висше. Товариство зарядило ще в цьвітни через своїх делеґатів і аґентів вибори в таких громадах і вибраним відпоручникам вислало леґітимациї на збори, дневний порядок і справозданє з білянсом з р. 1904. Для членів, що обезпечають на 2.000 кор. і висше, служить за леґітимацию асекурацийна поліса. Всїх членів і вибраних відпоручників громад запрошує товариство до численної участи. Справозданє товариства і замкненє рахунків за р. 1904 вже випечатане і канцелярия товариства висилає на жаданє кождому членови; вистарчить зажадати карткою. Рано перед зборами о год. $8^1/_2$ відправить ся в церкві Успения Пресв. Богородиці соборна Служба Божа. Пополудни того дня о год. 4-ій відбудуть ся загальні збори товариства взаїмного кредиту „Днїстер" в канцеляриї товариства у Львові (Ринок ч. 10 II. поверх). Право участи мають всї члени товариства, а право голосованя ті члени, що вплатили повний удїл. Яко леґітимация для членів служить удїлова книжка.

— **Надзвичайні загальні збори** членів філїї руского товариства педаґоґічного в Коломиї відбудуть ся в середу дня 17 мая 1905 р. в сали Народного дому о годині 7-ій вечером, а на случай браку статутового комплету відбудуть ся тогож дня і в тім самім місци о годині 8-ій вечером збори без огляду на число присутних. Предметом наради буде: а) купно дому для бурси товариства, б) внесеня членів.

— **Курс для дезінфекторів.** Бучацкий повітовий виділ устроює кількадневний курс для виобразованя повітових дезінфекторів, яких недостача дає ся відчувати при переводженю епідемічних недуг. Наука під проводом дра Крижанов-

---

— Очивидно!

На березї не могли ми нічого більше довідати ся, вїхто не бачив пари. Лише один послугач казав, що бачив, як якийсь чужинець в товаристві сільскої дївчини хотів взяти фіякра; але она спротивила ся, не хотіла сідати і обоє пійшли відтак пішки.

Не лишалось нам нічого иншого як ждати на вислїд гляданя поліцийного аґента. По двох годинах появив ся він в готели.

— Їх ще й тепер нема нїгде ні в гостинници ні в готели — говорив він. — Але я уставив своїх людий на зелїзничих двірцях і в порті і менї сейчас дадуть знати, скоро они лиш там покажуть ся. Ні зелїзницею, ні кораблем не можуть непостережено виїхати з Ґенуї.

— Що гадаєте тепер робити?

— Найлїпше було би, коли-б ми всї три вибрали ся глядати їх і в означенім часї, може по двох годинах знов тут зійшли ся. Они чейже не западуть ся під землю. Мусимо їх найти!

Ми послухали его ради. Коли я по двох годинах повернув, застав вже аґента, що нетерпеливо дожидав мене.

— Ваш приятель блукає ся без цїли по улицях — крикнув менї на стрічу.

— Сам?

— Сам!

— А де дївчина?

— Ще не знаю! Може довідаєте ся від него?

— Де він тепер може бути?

— Один з моїх людий ходить за ним слїдом. На головних розхідних улицях стоять люди, що мають его наглядати. Коли хочете его найти — можете з ним говорити за пів години.

— Добре. Ходім! А Томасо?

— Можемо лишити кельнерови порученє повідомити его, коли появить ся, щоби заждав на нас.

Так стало ся. При помочи заряджених аґентом стредств, найшов я Родена за не цїлої пів години. Він сидїв на лавцї при набережній улици, оперши голову на руки.

Коли я дїткнув его плеча, він стрепенув ся і поглянув на мене мов без душі.

— Ах, то ти! — воркнув відтак. — Добре, що ти тут!

— Де є Ля Стреґа?

— Я не знаю.

— Не знаєш?

— Глядаю еї вже від трех годин. Она приїхала сюди зі мною на барцї з Ментони, бо я сказав їй, що поїдемо до Монака. Коли відтак зрозуміла мій намір, поводила ся мов божевільна. Я гадав, що она остаточно таки пізнає, що лише любов до неї довела мене до такого поступку. Нинї рано, коли ми сюди приїхали, видавала ся спокійнїйшою. Ми висїли на берег і я хотів еї відвести до готелю — нараз коло одної церкви в хвили, коли люди виходили, она щезла. Від тої хвилї глядав я еї доки мав сили, доки аж тут майже не повалив ся з ніг! Поможеш менї віднайти еї? Она чейже не може лишити ся на улици серед того вітру і дощу.

Острий західний вітер гнав перед собою грізні дощеві хмари, поодинокі каплї дощу почали вже падати. Я не сумнївав ся ні на хвилю, що она утекла перед ним. Але куди? Тут в чужім цїлком їй незвістнім містї! Як легко могла она тут попасти в гірші руки, як ті, з котрих вирвала ся.

— Буду еї глядати! — відповів я. — Але ти не можеш в тім брати участи. Ти цїлком обезсилений, іди до готелю „Акіля", де я заїхав і випічни. Я дам тобі знати, коли ми еї найдемо.

— Я не такий утомлений, як ти гадаєш — відповів він піднимаючись з лавки. Але він ледве держав ся на ногах і его лице цїлком поблїдло.

— Відпічни насамперед кілька годин! — сказав я спокійно, але рішучо. — Тепер ти більше би менї перешкаджав, як поміг!

— Але ти мене певне не повідомиш?

— Обіцюю тобі!

Сейчас покликав я переїзджаючого фіякра, поміг Роденови всїсти і подав візникови адресу готелю „Акіля".

Поліцийний аґент, що доси стояв на боцї, але так, що міг чути нашу розмову і не впадати Роденови в очи, приступив до мене.

— Здогадую ся, де дївчина мусить бути — відозвав ся.

— Де?

— В дорозї до Роккабруни!

— Пішки? Она пускалась би в таку далеку дорогу? До того потребувала би кілька днів!

— Коли може не воліла вертати баркою, то найімовірнїйше, що іде пішки. Правда, що є ще одна можливість.

— Яка?

— Може має тут в Ґенуї свояків або добрих знакомих, у котрих могла би перебувати.

— То менї не здаєть ся, але впрочім можемо о те спитати Томаса!

Тут впало менї, що я допустив ся великої неосторожности, висилаючи Родена до готелю, де імовірно дуже роз'ярений вуйко нас

ского буде відбувати ся в повітовім шпитали в Бучачи, де находять ся прилади до дезінфекциї.

— **Директором краківского театру** вибрала рада м. Кракова на оногдашнім засїданю 31 голосами артиста і режисера львівского міского театру, п. Людвика Сольского. Другий кандидат, звістний оперовий сьпівак п. Александер Бандровский дістав 13 голосів.

— **Огні.** В Зеленій, бучацкого повіта, вибух дня 10 с. м. о 9 год. огонь і знищив 30 селяньских загород та стайні на двірскім обшарі. — Дня 9-го с. м. вибух грізний пожар в Тарнові в тамошних зелїзничих маґазинах. Погоріли будівельні материяли і три більші будинки. — В Подґуржи під Краковом погоріла дня 10 с. м. тамошна фабрика шпаґату.

— **Самоубийчий замах.** Вчера перед полуднем стрілив до себе з револьвера возьний банку краєвого у Львові, 28-лїтний Йосиф Дзюбан. Поготівлє ратункової стациї відвезло єго до шпиталя. Причиною самоубийства після листів, які полишив Дзюбан, має бути нещастна любов.

— **Намірене скритоубийство і самоубийство вояка.** Дня 8-го с. м. о годинї 3-ій над раном стрілив Познаньский, рядовий 3-го полку кріпостної артилериї в Журавици коло Перемишля з револьвера до капраля Дамена, що ще спав в ліжку, а ранивши єго вистрілив відтак два рази до себе і погиб на місци. Познаньский був родом зі Львова і вступив до войска яко охотник. Причиною наміреного убийства капраля і самоубийства мало бути, як кажуть товариші погибшого, зле поведенє настоятелїв з Познаньским.

— **Катастрофа на ріці.** З Сатмару на Угорщині доносять: В недїлю пополудни виїхало човном на ріку Самош десять дівчат в товаристві двох мужчин і двох старших женщин. На серединї ріки човен перевернув ся і всї упали до води. Всї десять дівчат і одна із старших женщин утонили ся, а тіла їх найдено аж по кількох годинах.

— **Канал** від Балтийского до Чорного моря. Российский міністер фінансів Коковцев виладив проєкт основаня під єго проводом окремої комісиї в справі водного сполучення морий Балтийского з Чорним. Будова того каналу викличе великий переворот, особливо в российскій вивозовій торговли, а крім того перемінить також і морске положенє в стратеґічнім значіню. Перевести той проєкт піднимає ся бельґийский інжинїр ґр. Ґустав Дежос, котрий на виладженє пляну стратив 10 лїт часу і позискав капіталїстів, що дають єму до розпорядимости на ту цїл міліярд франків. Довжина каналу винесе 1600 кільометрів. Канал буде осьвітлений електричностию, наслїдком чого рух на нїм буде відбувати ся без перерви, в день і в ночи. Скорість пароходів обчисляють на 8 вузлів на годину, так що на проїзд з Чорного моря до Балтийского треба буде 5 днів.

— **Японьский князь в Італії.** До Неаполю приїхали оногди в Йокогами свояки японьского цїсаря, князь і княгиня Арісґава, які будуть заступати мікада при вінчаню нїмецкого наслїдника престола в Берлинї. Японьску княжу пару супроводить численна двірска дружина. Князь і княгиня суть малого росту, в европейскім елеґантнім одязї. В пристани привитав гостий нїмецкий консуль, командант арсеналу і контрадмірал Калї. По кількох годинах побуту в Неаполи поїхали японьскі гостї до Риму.

Телеґрами.

Відень 13 мая. Нинї по полудни відбуде ся в помешканю президента міністрів бар. Ґавча конференция ческо-нїмецких послів.

Будапешт 13 мая. Угорске бюро кореспонденцийне довідує ся з Відня, що президент міністрів ґр. Тіша, котрий нинї рано там приїхав, був о 10 год. перед полуднем на приватній авдиенциї у Цїсаря.

Відень 13 мая. На нинїшнім засїданю палати послів розпочала ся дискусия над законом о похатній торговли. На нинїшнім засїданю настане перерва від 2—5 з причини похорону посла і віце-бурмістра Штробаха.

Житомир 13 мая. Серед тутешного населеня і в охрестности заворушенє все ще не притихло. В Троянові убито 10 жидів.

Канеа 13 мая. Минувшої ночи недалеко села Сікалясія убито якогось магометанина. З Канеї виеміґрувало 300 людий. Анґлїйский кружляк „Ляикастер“ прибув тут і станув побіч кружляка „Венус“.

Петербург 13 мая. „Русь“ пише: Петербургских сторожів нагороджено медалями для ношеня на грудех з написию „За ревність“. Один сторож одержав золотий медаль на ордеровій лентї сьв. Станислава, 16 срібних медалїв роздано на Лентах сьв. Анни, а 157 також срібних медалїв на лентах ордера сьв. Станислава.

Константинополь 13 мая. З причини різнї в Заґорічанах приказав ґен.-інспектор монастирскому валї пильнувати грецкого митрополита в Касториї і недопустити до єго подорожи по епархії, бо єго обжаловують о то, що він підбурює своїх одновірців. То само заряджено також і що до заступника болгарского митрополита в Касториї.

Льондон 13 мая. З Шанґаю доносять, що японьска дивізия висїла з кораблїв на беріг коло Ґензану і машерує долиною ріки Тумен до Вадивостока.

Льондон 13 мая. Наспіла вість, що ліве крило японьскої армії уступило аж під Кірін, де Росияни концентрують ся. Кождої хвилї сподївають ся битви.

Господарство, промисл і торговля.

— **Рахунок** товариства взаїмного кредиту „Дністер“ у Львові з дня 30 цьвітня 1905 року (сотики пропущено):

Вкладки щадничі:

	Кор.
вложено . . .	279.047·—
винято . . .	155.653·—
стан з кінцем цьвітня	1907.067·—

II. Позички на скрипти і векслї:

удїлено 404 нових позичок в сумі	418.627·—
сплачено 168 цїлковитої рати .	167.727·—
стан з кінцем цьвітня у 3175 довжників	1,867.301·—
III. Уділи членьскі вплачені від 3545 членів кор. . . .	139.419·—
IV. Фонд резервовий і фонди на страти	27.264·—
разом фонд власний кор. . .	166.683·—
V. Цінні папери і вкладки в других товариствах кор. . .	297.183·—
VI. Готівка на рах. біжучім і в касї кор.	76.458·—

Вкладки принимаємо на 4%; позички удїляємо на 6%. При сплатї на 30 рат піврічних виносить рата амортизацийна 5·18 від 100 кор.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 12 мая. Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·80 до 9·10; жито 6·40 до 6·60; овес 7·30 до 7·50; ячмінь пашний 6·75 до 7·25; ячмінь броварний 7·30 до 7·75; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·— горох до вареня 8·— до 10·—; вика 11·50 до 12·50; бобик 7·50 до 8·—; гречка 9·— до 11·—; кукурудза стара 8·50 до 8·75; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 70·—; конюшина біла 45·— до 65·—; конюшина шведска 65·— до 80·—; тимотка 25·— до 32·—.

дожидав. Коли би они там стрітили ся, прийшло би певне до великої бучі.

Я приспішив кроку. Аж лекше відотхнув я, коли почув, що Томасо ще не вернув. Він мусів певне попасти на якийсь слїд дівчини. Роден велїв собі дати комнату і від того часу ще не показав ся. Серед таких обставин було найпораднїйше ждати на поворот Томаса, тим більше, що й для аґента поліцийного не надійшла ніяка вістка.

Я післав єго на зелїзничий дворець, аби на всякий спосіб бути певним, що она не відїхала. О повороті єї баркою не було що гадати, як довго віяв такий сильний західний вітер. Також тяжко було уявити собі, аби Ля Стреґа вибрала ту дорогу, бо она при своїй пристрастній вдачи мусіла певно велику часть своєї ненависти за уведенє перенести й на властителя корабля, що був в тім помічним.

Аґент вернув; на двірци Ля Стреґи не було. Впрочім звідки взяла би она на заплаченє білєту, коли нїколи не мала при собі більше як кілька су! Щоби знов серед таких обставин мала приймити від Родена гроші, було також неімовірне.

Майже рівночасно з аґентом явив ся послугач, котрий приніс лиш картку від Томаса. На картцї були написані ті слова:

„Марию Анунцияту бачено на дорозї до Пялї; іду за нею.“

— Приключте менї скоро віз — попросив я аґента — я мушу заосмотрити ся в яку їду, бо нинї не мав майже нїчого в устах; відтак їду за Томасом.

Кілька хвиль опісля їхав я вже улицями міста в напрямі до Пялї. О пів години дороги за Ґенуою, виглядаючи заєдно з фіякра, мимо дощу і сильного вітру, стрітив я Томаса, що ішов із всїх сил серед лютої бурі наперед. Єго понуре лице трохи прояснило ся, коли мене побачив і охотно сїв побіч мене у возї.

— Я майже не вірив, щоби сіньоре в таку непогоду пускали ся в дорогу за мною — відозвав ся.

— Старий вояк таких річий не боїть ся. Але оповіджте менї, як ви прийшли на єї слїд?

— Я питав всюди за обоїма. Єго не бачено, але єї. Она впадала людям в очи задля того, що заєдно тихо плакала, а на питанє, що їй єсть, лише хитала головою.

— Она не мусить бути далеко від нас.

— О, она вийшла які три години перед нами! — сказав неспокійно — не здаєть ся менї, аби ми єї перед Пялї дігнали.

І дїйстно так було. Ми приїхали до славного своїми огородами коло віллї Паллявічінїх Пелї, а дівчини не стрітили. Але бачено єї в тій місцевости перед якою годиною. Питала о дорогу до Роккабруни. Спершу нїхто не міг їй того сказати; хто там знає малу Роккабруну. Аж коли сказала, що то сїльце лежить недалеко Монака, показано їй дорогу, що веде до Вентімілї. Милосердні жінки просили єї, аби зайшла на хвильку до хати відпочити і осушити ся. Але она не приймила запросин і пішла дальше серед бурі і дощу.

Ще раз прояснило ся на короткий час лице старого Томаса.

— Таки то честна дівчина! — сказав до себе.

(Конець буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Обширну брошуру
о **ТРУСКАВЦИ**
висилає на жадане
ЗАРЯД.

в 1 сезоні т.є. від 15 мая до 30 червня і в 3 від 1 до 30 вересня о 30% дешевше.

В ТРУСКАВЦИ

Лічить ся з незвичайним результатом:

Початок сезона 15-го мая. Конець 30-го вересня.

Ревматизм, подаґра. пісок нирковий, товстість. астма, ісхіяс, слабости жіночі, недуги серця і жолудка.

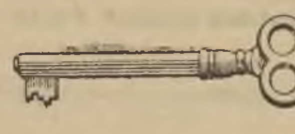
Лікарі заведеня: Ціс. рад. др. Е. Крижановский з Бучача і др. Т. Прашіль зі Львова ул. Голубина 6.

МИЛО ШІХТА

„Олень“ **Знаки охоронні** **„Ключ“**

Найліпше, найвидатнійше, а тим самим найдешевше мило без всяких шкідних домішок.

Всюди до набутя.

Купуючих просить ся о звернене уваги на напис: „ШІХТ“, що єсть на кождій штуці мила, як також на один з наведених охоронних знаків.

Певне переконане, що антикаря

Тірого бальсам і центофолії масть

в всіх внутреннях терпінях, інфлюенци, катарах, корчах, ріжнородних запаленях, ослабленях, забуренях в травленю, ранах, при всяких ушкодженях тіла і т. д. і т. д.

Кождий при замовленю бальсаму або на специяльне жадане дістане ґратіс книжочку з тисячами оригінальних подяк яко домовий порадник. — 12 малих або 6 подвійних фляшок бальсаму коштує 5 корон, 60 малих або 30 подвійних фляшок 15 корон. — 2 фляконн масти центофолії 3·60 К франко разом з опакованем.

Прошу адресовати:

Apotheker A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch.

Тих, котрі наслідують і перепродують фальсифікати, будемо судово потягати до відвічальности.

Головний склад для Львова: **С. Гай і Ж. Рукер.**

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всі зелїзниці **краєві і заграничні**

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского, Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Артистичний Заклад ритовничий

МАКСИМА ГЛЯЗЕРМАНА

Львів, ул. Сикстуска ч. 17,

виконує ґустовні і дешеві штампілії кавчукові і металеві для урядів парохіяльних, громад і читалень: таблиці металеві, виливані нумери домів, таблиці надгробні, віднаки для сторожи, марки до печатаня, кліщі до пльомбованя мяса і т. д., склад руских друкарень кавчукових фарб до штампілїїв.

Стация зелїзниці Мушина-Криниця	
з Кракова	6 год.
зі Львова	11 „
з Варшави	18 „

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ

Криниця (в Галичині)

Найзасібнійша щава зелїзиста.

В місци: почта *три рази денно*, телеґраф, аптика.

Положенє гірске в Карпатах 600 метрів над пов. моря. Від стациї зелїзничої година битої дороги. — На стациї вигідні повози.

Средства лїчничі: „Здрій головний“ і Слотвинка, дуже сильної щави ваппево-маґнезіово-содово-зелїзистої.

Купелї мінеральні дуже насичені углевою кислотою вільною, огрівані методою Шварца і Вахтлера. (В роцї 1904 видано 65.000).

Дуже скуточні купелї боровинові. (В роцї 1904 видано 22.000). Купелї ґазові з чистої углевої кислоти.

Заклад гідропатичний під управою специялїста дра Г. Ебереа. (В р. 1903 видано 12.355).

Купелї річні, парові, електричні, сонїчні. масоване.

Клїмат взміцняючий, підальпейский. — Води мінеральні місцеві і заграничні.

Кефір, жентиця, стерилїзоване молоко.

Гімнастика лїчнича. — Заклад диетичний

Лїкар заведеня др. Л. Копф з Кракова, стало цїлий сезон ординуючий. — Кромі того 13 лїкарів вільно практикуючих.

Помешканя: більше як 1700 комнат з цїлим комфортом уряджених в цїні від 1 К 20 с. денно і висше. — Дім здровний. — Читальня і випожичальня книжок. — Гостинниці.— Пенсионати приватні, готелї. — Цукорня. — Костел католицкий. — Церков. — Стала музика закладова (директор А. Вровьский). — Сталий театр, концерти. відчити, балї.

Просторий парк шпилькований взірцево уряджений над 100 моргів обшару. Водотяг води з жерел з гір спроваджений.

Фреквенция в 1903 роцї над 6600 осіб. Сезон від 15 мая до 30 жовтня. —

В маю, червни і вересни цїни купелий, помешкань в домах скарбових і потрав в головній гостинници дому здроєвого о 25% низші. В місяцях липни і серпни не удїляє ся убогим ніяких знижень.

Склади води криницкої у всїх більших містах в краю і за границею.

Подрібних інформаций удїляє, брошури і цїнники розсилає на жадане

Ц. к. Заряд здроєвий в Криниції.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечера Господня *Леонарда да Вінчі* рит на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне почате *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччі*ого величини 37½×63 цм. . . 4 зр

Ecce Homo *Гвідо Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . . . 4 зр

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).